

בכל מפגין מסתתר פילוסוף קטן

על הקשר בין יוון העתיקה, מהומות החרדים, ההתקוממות בסוריה וההפגנות ביוון של היום, להיררכיה הפנימית בבית הפרטי. ובמילים אחרות: אריסטו ואפלטון מריצים אותי לרשות הוועד

רפאל: בית הספר של אתונה. במרכז התמונה: אפלטון

יווני, אמר. גם אני רובץ רוב היום באחת מפילות הגינה, מנהל שיחות על פילוסופיה חתולית עם החתולים השכנים ומפעם לפעם יוצא מישו מה בית ומניח לי אוכל בצלחת. על המערכת הכלכלית אצלנו בבית נדון בהמשך, ענתי, אבל בואו ונחזור ליוונים הקדמונים. מתפתחת כאן תרבות שמ קדשת את הבטלה. אנשים מוקפים עצי זית וגינות ירק שמספקים להם כל שנדרש לקיום. הם רואים בפילוסופים את מורי הדרך לחיים טובים. בראש מצעד הפזמונים הפיי לוסופי נמצא הפילוסוף היווני "בטלניקוס". פילוסוף זה ידוע בתורתו שאומרת: תן לטבע ולאחרים לעמול במקומך והק דש עיתותיך לזמן איכותי, מח שבות, ויכוחים, וכמוכן אכילה ושתייה. שוקי הסתיר פיהוק קל ורטן תוך שהוא מניף קלות את זנבו: ומה הקשר של הסקירה ההיסטורית הזאת למהומות ביוון ולמשבר הכלכלי באירופה

הדיאלוג מתרחש בביתו של אחד מחבריו של סוקרטס, אגאתון, מחזאי שזכה בפרס על המחזה הטוב ביותר באתונה. לכבוד הזכייה מזמין אגאתון את כל חבריו למשתה. החברים, חמישה במספר, מגיעים לאגאתון ובמהלך המשתה מציעים הצעה לקיים תחרות נאומים אודות טיב ה"ארוס". החברים נענים להצעה. שני הנאומים המרכזיים, שרוב ההתייחסות מכוונת אליהם, הם הנאומים של אריסטופאנס וסוקרטס. רוב הקוראים את המאמר היו מתמקדים בתוכנו אמרתי, אבל אנחנו ננסה להבין דווקא את הרקע שלו. התקופה היא לפני כ-2,400 שנה. חבורה של יוונים מתכנסת לבילוי החביב שלהם, יושבים במשתה ומנהלים שיחה על מהות החיים. השיחה מתובלת בוויכוחים ובתחרות נאומים על הנושאים שעל הפרק. תוך כדי שיחה מו גשים להם מבחר מאכלים וש תייה כיד המלך. אני בטח ממוצא

הפגנה שנייה

בטלוויזיה התחלפה התמונה. הפעם נראה קהל גדול מפגין בכיכר מרכזית באתונה. אנשים נראו צועקים ומניפים ידיים. הקריין הסביר כי המשבר הכלכלי כלי ביוון הוא הסיבה להפגנות. שוקי ובמבה נשאו אלי עיניים בשאלה. בתור המבוגר האחראי במשפחה נחשבתי למומחה לענייני כלכלה. ולא בכדי. ההמלצה הכלכלית המרכזית שלי, "אם אתה רוצה להצליח בעסקים תסתכל עלי ועשה את ההיפך", הביאה הרבה חברים שלי להצלחה כלכלית. ניגשתי לארון הספרים. שלי פתי משם ספרון נוסף ומסרתי לבמבה. במבה הביט בשמו של הספר, "המשתה" מאת אפלטון. קרא את ההקדמה, ביקשתני, ואולי בזכותה נוכל להבין את סיבת המשבר הכלכלי שפוקד עכשיו את אירופה. במבה קרא: "המשתה - דיאלוג של סוקרטס שנכתב על ידי אפלטון".

הידעתם כי יוון המציאה את הפילוסופיה, אמר במבה (הח תול) בעודו מעיין בספרון המ שפחתי הפופולארי "מעט על כל דבר".

השעה הייתה בין ערבים. רבצנו שלושתנו בסלון לוגי מים שוקו חם, שוקי (הכלב) על השטיח, במבה על אדן החלון ואנוכי על הספה. ראו, המשך במבה בנימה פיי לוסופית תוך שהוא מצביע על הטלוויזיה, כל העולם הפגנה ואנחנו השחקנים.

הפגנה ראשונה

בטלוויזיה נראו המון חרדים מצוטופים בכיכר השבת בירושלים, מאיימים באגרופים וזורקים אבנים. הקריין מסביר כי המטרה היא אוטובוס בו נוסעים במעורב גברים ונשים. יש פה בעיה של ההדרת נשים מהמרחב הציבורי, התחלתי בהסבר גם מבלי שנסאלתי. אני לא מבין למה התעוררה הבעיה רק עכשיו, אמר במבה, אצלנו היא קיימת מקדמת דנא. הכיזר, שאלתי בתמהיה. שמת בוראי לב כי כאשר רואים קבוצה של חתולים מס תוכבת יחד ברחוב, הם כולם צבעוניים, הסביר במבה. אין ביניהם אף חתול שחור. זה לא במקרה. אנחנו החתולים השחורים אומנם נהנים מחור פש מוחלט בחצר הבית, אבל ברחוב אנחנו סובלים מההדרת חתולים שחורים. למה אתה מתכוון, שאל שוקי. אם אני מתרוצץ ברחוב ליד הבית ועוברת קבוצת חתולים צבעוניים במדרכה, השיב במבה, אני חייב לעבור לצד השני של הרחוב. אחרת יסחחו אותי. וזאת למה, המשך והקשה שוקי. זאת משום שהם חושבים כי חתול שחור מביא מזל רע. מוזר, אמר שוקי בעל השכל הישר, איך חתולים אינטליגנטיים מתמכרים לאמונות תפלות ונותנים להן להשפיע על חייהם.

שאנו רואים עכשיו בטלוויזיה? קצת סבלנות, ביקשתי, אני כבר מגיע לזה. רק נעשה קפ"י צה של 2,400 שנה, לימינו אנו. היוונים המודרניים ממשיכים במנהגם מימים ימימה. הדי רכמה הצנועה מספקת להם בדיוק את מה שנדרש כדי ללכת לעבודה בבוקר, לפרוש בצהריים למנוחה, אחרי הצהריים מוקדשים לכוסית אווה ובע"ר רב יוצאים למועדונים לשמוע מוזיקה יונית. מהצד השני של היבשת נמצאים הגרמנים. כל רגע פנוי מנוצל ביעילות לייצור ולחיסכון ואם נשארת להם אחר הצהריים שעה פנויה הם יוצאים לכבוש את אירופה. במכה נראה כאילו נכנס לפתע למגננה. בתור חסר מצ"פון לחלוטין הוא היה מוטרד. למה יש לי כל הזמן הרגשה שאתה מתכוון בסקירה שלך בעצם אליי, שאל. אתה מציג את החיים השלווים של היוונים כאילו זה דבר רע, ואילו אני רואה בחיים המוקדשים להתעסקות בפילוסופיה וגסטרונומיה רק יתרונות.

אתה צודק, אמרתי. כל אחד יכול לנהל את חייו לפי בחינתו, בתנאי שהוא מוכן לשאת במחיר הבחירה. תראו מה קרה. הגרמנים באו ליוונים ואמרו: בואו תהיו כמונו, נתאחד, שוק משותף, מטבע אחד - היווני. ביחד נעבוד קשה ונשגשג כל-כלית. היוונים הבינו מיד מה זה אומר. גם את שעות הבוקר המיועדות לעבודה יוכלו לה"מיר לזמן איכות. היווני יממן והגרמנים הטיפשים ישלמו.

כך נוצרה קהילה חדשה, המור"רכבת משתי קבוצות. האחת עובדת וחוסכת והשנייה עוסקת בהרהורים וצרכנות.

הבנתי מה קרה פה, אמר במבנה היוונים המשיכו לא לעבוד כמו פעם אבל לצרוך כמו הגרמנים. כאשר הגישו את החשבונות לגרמנים, הם סירבו לשלם. ההפגנות מתרחשות כי לשותפים מהצפון נמאס לממן והם אמרו די, ופתאום הם,

היוונים צריכים להתחיל לעבוד כדי לשמור על רמת החיים שהתרגלו אליה, וזאת בניגוד לפילוסופית החיים שלהם. ואתם, אמרתי לזוג המודאג, אל תדאגו. כל אחד מכם ימשיך לעבוד לפי יכולתו ויקבל לפי צרכיו, ממש כמו בקיבוץ של פעם. קצת עבודה ומספיק זמן לבטלה.

שוקי נהם בכזו קל. מעמדו כרובץ השטיח המשפחתי נראה די יציב. לאחרונה הוא אפילו שוקל להתחיל ללמוד סריגה.

הפגנה שלישית

בטלוויזיה שוב התחלפה התמונה. קהל המונים בכיכר ברמי"שק צועק ומניף שלטים. הקריין מסביר כי הם צועקים "העם רוצה לתלות את בשאר".

כל המהפכות בהיסטוריה תמיד נראות אותו דבר, אמר שוקי. העריץ התורן סוחט את לשד העם ובסוף מובל בכוח לגיליוטינה. מהמהפכה הצרפ"תית, דרך צ'אוצ'סקו ברומניה ועד קדאפי בלוב.

הידע של שוקי בהיסטוריה הפתיע אותנו. מהיכן הבקיאות הזאת, שאלתי.

אומרים, הסביר שוקי, כי ההיסטוריה תמיד חוזרת. לפי"כ אני עוקב גם אחרי מה שקרה אצלנו בבית בראי ההיסטוריה. ריה. ברגע שנרגיש שאתה הופך להיות טיראן, נעשה גם אנחנו מהפכה, כמו בסיפור "חיות החיות" של ג'ורג' אורוול.

לא ידעתי שיש לי תכונות של עריץ נתעב ומדכא, אמרתי נעלב קלות.

לא עריץ ולא בטיח, השיב שוקי. בינתיים אתה יותר כמו pussycat.

במבנה הסתיר חיוך. שני פרי"סיקטים, הוא ואני, גרים באותו בניין. מובטח לנו רוב בכחירות הבאות לוועד הבית.

הכותב הוא חבר בתנועת כפר ורדים ירוק לתגובות: tuviae@netvision.net.il